

Verklaring omtrent het gedrag voor ...5-jarigen?

Alvorens een personeelslid op een school een benoeming krijgt, dient hij eerst een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG, ook wel genoemd verklaring omtrent goed gedrag of bewijs van goed gedrag) bij het bevoegd gezag in te leveren. Deze mag, gelet op de datum van indiensttreding, niet ouder zijn dan 6 maanden. Hiermee wordt voorkomen dat een onder andere voor seksuele misdrijven veroordeelde medewerker weer op een andere school wordt aangenomen. Zie voor de vernieuwde aanvraagprocedure het kader op pagina 12.

door mr. Sherida Jurg-Smith

Op 23 juli 2004 heeft de Rechtbank Arnhem in kort geding vonnis gesproken in een opmerkelijke zaak. Op een school in Nijmegen was grote onrust ontstaan over het gedrag van een 5-jarige kleuter ten opzichte van zijn leeftijdsgenoten. Het jongetje vertoonde 'seksueel exploratief gedrag dat niet normaal was', aldus het schoolbestuur. Verschillende kinderen zouden door deze jongen lichamelijke schade hebben opgelopen. Op de wc's, tijdens een dagje uit en in de bosjes op het schoolplein kon de jongen zijn gang gaan zonder dat de groepsleerkrachten dit in de gaten hadden. Na klachten van ouders werd de omvang van het probleem duidelijk, waarna er een team van hulpverleners werd ingeschakeld. De jongen werd op verzoek van de school door zijn ouders thuis gehouden.

'Het jongetje vertoonde 'seksueel exploratief gedrag dat niet normaal was', aldus het schoolbestuur.'

Inmiddels hadden de media lucht gekregen van de zaak en deed de directeur van de Stichting uitspraken in een televisie-uitzending die de ouders van de jongen in het verkeerde keelgat schoten. Zij spanden een kort geding aan tegen de ouders van de slachtoffers, de directeur van de Stichting alsmede tegen de directeur en een bestuurder van de school. Daarin eisten zij dat de Stichting kopieën verstrekke van verslagen van gevoerd overleg en bijeenkomsten van de deskundigenteams. Daarnaast eisten zij een verklaring voor recht dat er geen bewijs was van de stelling dat de jongen zich schuldig had gemaakt aan ongebruikelijk of seksueel exploratief gedrag, met een verbod om die stelling te herhalen richting schoolbestuur dan wel in de media. Ook diende er een brief uit te gaan naar een door de ouders aan te wijzen schoolbestuur, waarin stond dat er geen reden was om aan te nemen dat de jongen zich aan ongebruikelijk gedrag schuldig had gemaakt. Tenslotte wilden zij dat de school zou motiveren waarom de jongen niet meer welkom was op school. Zij vonden namelijk dat de eer en goede naam van de jon-

gen aangetast was door onrechtmatig handelen van de Stichting waardoor hij moeilijk te plaatsen zou zijn op een andere school.

De Stichting betwistte dat zij onzorgvuldig had gehandeld. Zij zag het als haar taak om de ouders goed te informeren en had tegen de media slechts in algemene bewoordingen de situatie geschetst. Daarbij achtte zij het aannemelijk dat er daadwerkelijk iets was gebeurd, omdat zij verschillende afzonderlijke meldingen over het gedrag van de jongen had ontvangen. De Stichting wilde daarom geen verklaring afleggen noch een brief schrijven zoals de ouders vorderden. Evenmin kon zij akkoord gaan met het overleggen van kopieën van verslagen, aangezien zij niet van alle ouders toestemming had gekregen tot vrijgave hiervan.

De rechter oordeelde dat het begrijpelijk was dat de Stichting de situatie aan de ouders van medeleerlingen en in de media had uitgelegd. Daarbij kon er niet aan worden ontkomen dat de aard van het mogelijk onoorbaar gedrag werd aangeduid. De school mocht de gedane meldingen voldoende serieus nemen. De verslagen hoefden niet te worden overgelegd, want, zo oordeelde de rechter, wanneer in zo'n geval de rechter deze geheimhouding doorbreekt, wordt de mogelijkheid vertrouwelijke informatie aan een schoolleiding te geven op onaanvaardbare wijze doorkruist. Aangezien bleek dat de jongen niet van school was verwijderd, doch thuis was gehouden (zij het op verzoek van de school) en hij ten tijde van de zitting reeds op een andere school was geplaatst, hoefde de Stichting niet te motiveren waarom de jongen niet meer welkom was op school. De Stichting had zich derhalve niet onzorgvuldig gedragen. Als in het ongelijk gestelde partij werden de ouders veroordeeld tot het betalen van de proces- en advocaatkosten van de gedaagden, hetgeen ze ruim € 3000,- kostte, exclusief hun eigen proces- en advocaatkosten. ●

Sherida Jurg-Smith is jurist bij Dyade Advies en werkt vanuit de vestiging Ede.